

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/27/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711201936
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8711201936.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci navrhovateľa EMOSTAV, s. r. o., Nové záhrady I č. 11, Bratislava, IČO: 36 403 733, právne zastúpenému Mgr. Matejom Krajčim, advokátom, Májkova 1, Bratislava, proti odporcom 1/ Ing. D. P., nar. X.X.XXXX, bytom Q. R., R. XX/XX, 2/ Ing. D. M., nar. XX.X.XXXX, bytom H., Z. XXX/XX a 3/ Ing. D. T., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., R. XXX/XX, zastúpených JUDr. Luciánom Očkovským, advokátom, AK Poprad, Nám. sv. Egídia 95, o určenie neexistencie záložného práva, o odvolaní navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 13C/24/2011-98 zo dňa 2.10.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd určil, že záložné právo k nehnuteľnostiam parc. č. 1122 o výmere 34 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 1124/82 o výmere 1261 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 1124/89 o výmere 311 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 1124/90 o výmere 189 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 1124/92 o výmere 91 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 1124/93 o výmere 3003 m² - zastavané plochy a nádvoria, stavbe č. súp. XXXX, postavenej na parc. č. 1124/82, stavbe č. súp. XXXX, postavenej na parc. č. 1124/90, nachádzajúcich sa v k. ú. R., zapísaných na LV č. XXXX, k spoluvlastníckemu podielu v 3/4-inách k pozemku parc. č. 1124/91 o výmere 734 m² - zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúcemu sa v k. ú. R., zapísanému na LV č. XXXX a k spoluvlastníckemu podielu v 7/16-inách k pozemku parc. č. 1124/100 o výmere 186 m² - zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúcemu sa v k. ú. R., zapísanému na LV č. XXXX, zriadené v prospech odporov v 1. až 3. rade na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 16.9.2009, zaniklo dňom 16.11.2010. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami §§ 118 ods. 1, 155 ods. 1,2,4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v platnom a účinnom znení (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), § 151a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platných a účinných predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). V odôvodnení uviedol, že dňa 29.9.2008 navrhovateľ uzavrel s odporcami v 1. až 3. rade kúpnu zmluvu, na základe ktorej nadobudol od odporcov v 1. až 3. rade spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam. Pri podpise kúpnej zmluvy navrhovateľ uhradil odporcom 50 % dohodnutej kúpnej ceny a zostatok kúpnej ceny 6.000.000,- Sk, z ktorej každému z odporcov mal uhradiť sumu 2.000.000,- Sk, mal uhradiť do 14 dní odo dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňom 12.11.2008. Keďže navrhovateľ neuhradil zostatok kúpnej ceny v dohodnutej lehote splatnosti, odporcovia pristúpili k vymáhaniu

pohľadávky. Odporca v 3. rade predložil aj kópiu platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Trnava pod č. k. 9Ro/65/2009-19 zo dňa 24.8.2009, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 49.787,84 eur a trovy konania. Po vydaní platobného rozkazu sa účastníci konania dohodli na zabezpečení záväzku zriadením záložného práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam a dňa 16.9.2009 uzavreli zmluvu o zriadení záložného práva. Na základe zmluvy o zriadení záložného práva bolo následne záložné právo vyznačené na listoch vlastníctva č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX, vedených Správou katastra Poprad pre k. ú. R.. Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 2R/3/2010 zo dňa 7.6.2010 povolil reštrukturalizáciu navrhovateľa a taktiež vyzval veriteľov, aby prihlásili svoje pohľadávky v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie. Uznesením č. 2R/3/2010 zo dňa 10.11.2010 súd potvrdil reštrukturalizačný plán dlžníka v znení, o ktorom hlasovala schvaľovacia schôdza dňa 19.10.2010 a zároveň rozhodol, že končí reštrukturalizáciu v zmysle ustanovenia § 153 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

Prvostupňový súd mal preukázané, že odporcovia v 1. až 3. rade majú voči navrhovateľovi splatné a doposiaľ neuhradené pohľadávky, ktoré boli zabezpečené zmluvou o zriadení záložného práva. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že po povolení reštrukturalizácie navrhovateľa odporcovia v zákonom stanovenej lehote neprihlásili u správcu svoje pohľadávky. Uznesením sp. zn. 2R/3/2010 zo dňa 10.11.2010 Okresný súd Bratislava I schválil reštrukturalizačný plán navrhovateľa. Ustanovenia reštrukturalizačného plánu sa v zmysle § 155 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii stali účinnými voči všetkým účastníkom plánu zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku. Citované uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 220B/2010 zo dňa 16.11.2010. V zmysle § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii potvrdenie plánu súdom spôsobuje zánik vymáhateľnosti tých pohľadávok, ktoré si veritelia neprihlásili riadne a včas.

Vychádzajúc z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom prvostupňový súd konštatoval, že neprihlásením pohľadávok v zákonom stanovenej lehote sa tieto účinnosťou plánu stávajú nevymáhateľnými voči dlžníkovi, čo znamená, že dlžník tieto pohľadávky môže dobrovoľne plniť, avšak veriteľ nemôže tieto pohľadávky vymáhať súdnou cestou, ani prostredníctvom exekúcie. Tieto pohľadávky by už veriteľ mohol vymáhať iba voči ručiteľovi, alebo spoludlžníkovi. Účinnosťou plánu taktiež zanikajú zabezpečovacie práva, ktoré neboli v rámci reštrukturalizácie prihlásené. V prípade, ak by nemalo dôjsť k zániku zabezpečovacieho práva vzťahujúceho sa na majetok dlžníka, tak veriteľ by sa sice nemohol domáhať uspokojenia svojej neprihlásenej pohľadávky zo záložného práva, ale záložné právo by bolo zapísané v katastri nehnuteľností bez toho, aby spôsobovalo právne účinky, ktoré sú s týmto zápisom spojené. Z uvedených dôvodov prvostupňový súd návrhu vyhovel.

Výrok o trovách konania odôvodnil prvostupňový súd podľa ust. § 150 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval tú skutočnosť, že navrhovateľ doposiaľ neuhradil kúpnu cenu za nehnuteľnosti, ku ktorým bolo neskôr zriadené záložné právo a teda podľa názoru prvostupňového súdu by odporovalo dobrým mravom, ak by za tejto situácie bola navrhovateľovi priznaná náhrada trov konania, i keď bol v konaní úspešný.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporcovia. Žiadali napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Dôvod zrušenia odvolateľa videli v nesprávnom právnom posúdení veci, a to tým, že prvostupňový súd nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Odvolatelia mali za to, že nesprávny gramatický výklad prvostupňového súdu vychádzajúci z právneho názoru Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/96/2011-75 zo dňa 3.5.2012 je v tom, že „účinnosťou plánu“ zanikajú zabezpečovacie práva, ktoré neboli v reštrukturalizácii prihlásené“. Tento gramatický výklad je podľa odvolateľov v rozpore s ustanovením § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý uvádza, že zaniká len právo vymáhať a nie samotné právo, hmotné právo zaniká len podľa ustanovenia § 151md Občianskeho zákonníka, ktorý je vyššou právnou normou, ktorá nepozná zánik zabezpečovacieho práva neprihlásením v reštrukturalizácii. Občiansky zákonník nepozná v ustanoveniach §§ 559 až 587 zánik práva neprihlásením v reštrukturalizácii. Podľa názoru odvolateľov zánik práva vymáhať podľa ustanovenia § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii trvá len počas reštrukturalizácie a veritelia môžu pokračovať v exekúciách a po skončení reštrukturalizácie sa obnovujú účinky zápisu zabezpečovacieho práva. Žiadali doplniť dokazovanie na otázku, či bolo alebo nebolo zastavené reštrukturalizačné konanie a splnený reštrukturalizačný plán. Záverom navrhli v prípade potvrdenia prvostupňového rozsudku pripustiť dovolanie, pretože podľa ich názoru ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že ustanovenie § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii jasne vymedzuje zánik práv veriteľov vymáhať neprihlásené pohľadávky a zánik neprihlásených zabezpečovacích práv. Výklad tohto ustanovenia prezentovaný odporcami by ukrátil veriteľov, ktorí si pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní riadne prihlásili, a ktorých pohľadávky sú uspokojené iba pomerne, v súlade s prijatým reštrukturalizačným plánom. Odvolacie dôvody odporcov sú nezrozumiteľné a mylné, pričom dochádza k chybnému výkladu pojmov zánik vymáhateľnosti pohľadávky s pojmom zánik pohľadávky, zastavenie a skončenie reštrukturalizačného konania. Na základe uvedených dôvodov žiadal navrhovateľ napadnutý rozsudok potvrdiť.

Navrhovateľ podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti rozsudku v časti výroku o trovách konania. Mal za to, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, keďže konanie navrhovateľa nebolo v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ nemal inú zákonnú možnosť ako zmeniť právny stav, ktorým by bol účinený výmaz záložného práva k nehnuteľnostiam z katastrálneho operátu a svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu, ale boli to práve odporcovia v 1.-3. rade, ktorí vlastným konaním, resp. nekonaním, t.j. neprihlásením pohľadávok v reštrukturalizačnom konaní, zapríčinili zánik vymáhateľnosti svojich pohľadávok a zánik zabezpečovacieho práva, ktorého výmaz je predmetom tohto konania. Na základe uvedeného žiadal navrhovateľ zmeniť napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách tak, že súd zaviazá odporcov zaplatiť mu trovy konania vo výške 2.185,77 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa bez zopakovania, či dopĺňovania dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa. Preto tak urobil bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 213 ods. 3, 4, 5 a § 214 ods. 2 O.s.p.). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 18.12.2013 o 15,00 hod. (ust. § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p.). Pri preskúmaní odvolaní napadnutého rozhodnutia bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať tento rozsudok z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré považuje za správne. Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa ustanovenia § 113 ods. 3 ZoKR o začatí reštrukturalizačného konania súd vydá uznesenie, ktoré bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku; zverejnením uznesenia v Obchodnom vestníku sa začína reštrukturalizačné konanie. Iné rozhodnutia alebo písomnosti súdu vydané pred začatím reštrukturalizačného konania sa v Obchodnom vestníku nezverejňujú.

Podľa ustanovenia § 118 ods. 1 ZoKR povolením reštrukturalizácie sa začína reštrukturalizácia. Reštrukturalizácia sa považuje za povolenú zverejnením uznesenia o povolení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká.

Podľa ustanovenia § 153 ods. 1 ZoKR ak nie sú dôvody na zamietnutie plánu, súd do 15 dní od doručenia návrhu na potvrdenie plánu predložený plán uznesením potvrdí; prílohu uznesenia tvorí plán potvrdený súdom. V uznesení o potvrdení plánu súd rozhodne aj o skončení reštrukturalizácie. Uznesenie súd

bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku. Plán potvrdený súdom sa nezverejňuje; to sa nevzťahuje na ustanovenia o novom úvere.

Podľa ustanovenia § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva vzťahujúce sa na majetok dlžníka; to platí rovnako aj pre podmienené pohľadávky, ktoré mali byť uplatnené prihláškou.

Reštrukturalizácia sa z procesného hľadiska končí zverejnením uznesenia o skončení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku. O skončení reštrukturalizácie súd nevydáva osobitné uznesenie, ale o tom rozhodne v uznesení o potvrdení plánu, proti ktorému nie je prípustné odvolanie (§ 153 ods. 1 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4705884&FragmentId2=4705884>> zákona o konkurze a reštrukturalizácii). V dôsledku zverejnenia uznesenia o skončení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku (zverejnenie nastáva súčasne so zverejnením uznesenia o potvrdení plánu) zanikajú účinky začatia reštrukturalizačného konania (§ 114 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4705608&FragmentId2=4705618>> zákona o konkurze a reštrukturalizácii) a zastavujú sa súdne a rozhodcovské konania, ktoré boli v dôsledku povolenia reštrukturalizácie prerušené. Ide o súdne a rozhodcovské konania o nárokoch, ktoré bolo treba v reštrukturalizácii uplatniť prihláškou (§ 118 ods. 4 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4705644&FragmentId2=4705644>> zákona o konkurze a reštrukturalizácii). Tieto konania sa zastavujú zo zákona, preto nie je potrebné o ich zastavení vydávať rozhodnutie. Ak zo záväznej časti plánu potom nevyplýva niečo iné, v dôsledku zverejnenia uznesenia o skončení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku zaniká aj funkcia veriteľského výboru a funkcia správcu. Tieto funkcie nezanikajú vtedy, ak sa v pláne navrhla zaviesť nad dlžníkom alebo preberajúcou osobou dozorná správa, v ktorej sa s týmito orgánmi počíta (pozri § 162 a nasl. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4705935&FragmentId2=4705964>> zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

Odvolací súd zdôrazňuje, že zásady rigidnosti, rýchlosti, formálnosti reštrukturalizačného konania zabezpečujú možnosť odvrátenia úpadku dlžníka s uspokojením pohľadávok veriteľov v čo najvyššom rozsahu. Účelom reštrukturalizácie nie je znížiť možnosť uspokojiť pohľadávky veriteľov na minimum a dostať dlžníka do konkurzu, čo by v zmysle úvah odporcov o možnosti uplatňovania neprihlásených pohľadávok do reštrukturalizácie následne po jej skončení viedlo, ale konkurzu predísť. Z uvedeného dôvodu zákonodarca stanovil prísny postup striktno lehotovaný, rovnako pre dlžníka, ako aj pre veriteľov, aby mohlo dôjsť k uspokojeniu veriteľov v čo najväčšom rozsahu a zároveň so záchranou dlžníka.

Na základe potvrdeného plánu sa môže realizovať ekonomické ozdravenie dlžníka, ktoré má odvrátiť jemu hroziaci úpadok alebo ho už z existujúceho úpadku vyviešť. Zároveň sa má dosiahnuť uspokojenie pohľadávok veriteľov, a to vyššie, ako by veritelia dosiahli v konkurznom konaní po vyhlásení konkurzu. Potvrdenie plánu súdom spôsobuje zánik vymáhateľnosti pohľadávok, ktoré si veritelia neprihlásili riadne a včas. Rovnaké účinky nastávajú aj voči podmieneným pohľadávkam, ktoré sa mali prihlásiť prihláškou a neboli prihlásené. Zánik vymáhateľnosti znamená nemožnosť vymáhať pohľadávky na súde.

Výklad ust. § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii prezentovaný odporcami by bol v priamom rozpore s účelom zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorého účelom je usporiadať majetkové pomery dlžníka v prípade jeho úpadku a to formou reštrukturalizácie jeho podniku alebo generálnou exekúciou jeho majetku. Spoločným znakom týchto foriem usporiadania majetkových pomerov dlžníka je uspokojenie veriteľov dlžníka v čo najvyššej miere a podľa možností v čo najkratšom čase. V prípade reštrukturalizácie je zachovanie podniku dlžníka základným predpokladom úspechu reštrukturalizácie. Alogicky v rozpore s teleologickým a historickým výkladom zákona preto vyznieva odvolacia námietka odporcov, podľa ktorých neprihlásenie pohľadávky odporcov do reštrukturalizácie by znamenala možnosť vymáhať priznané pohľadávky aj po skončení reštrukturalizácie.

Argumentum ad absurdum v nezhode s účelom zákona o konkurze a reštrukturalizácii by to znamenalo, že veritelia, ktorí si prihlásili pohľadávky do reštrukturalizácie, by boli v reštrukturalizačnom konaní ukrátení, tým, že sa podieľali na ozdravení dlžníka pomerným uspokojením svojich pohľadávok, voči veriteľom, ktorí si svoje pohľadávky v reštrukturalizácii neprihlásili a mohli si následne uspokojiť celú výšku svojej pohľadávky a dodatočne v rozpore s cieľmi reštrukturalizácie znemožniť dlžníkovi ozdravenie a zmariť uspokojenie pohľadávok ostatných veriteľov vo vyššom rozsahu.

Prvostupňový súd náležite riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu aplikoval ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý upravuje v ustanovení § 155 ods. 2 zánik zabezpečovacieho práva jeho neprihlásením v reštrukturalizačnom konaní. Z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia v spojení s teleologickým výkladom účelu zákona o konkurze a reštrukturalizácii vyvodil odvolací súd záver o zániku zabezpečovacieho práva veriteľov. V tomto smere nie je záver prvostupňového súdu ani v rozpore s ustanovením § 151 md ods. 1 písm. h) Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje, že záložné právo zaniká aj iným spôsobom ako dohodnutým v zmluve o zriadení záložného práva alebo vyplývajúcim z osobitného predpisu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Aj vzhľadom na uvedené odvolací súd nepripustil dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 238 ods. 3 O.s.p.), lebo v prejednávanej veci nejde o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Vo vzťahu k odvolaniu navrhovateľa proti výroku o trovách konania má aj odvolací súd obdobne ako prvostupňový súd za to, že je dôvod na použitie ustanovenia § 150 O.s.p. s odkazom na dôvody hodné osobitného zreteľa, preto jeho rozhodnutie aj v tejto časti ako vecne správne potvrdil. V prejednávanej veci použitie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. je dôvodné, lebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

Využitie moderačného práva podľa citovaného ustanovenia prichádza do úvahy len výnimočne. Predmetné ustanovenia má súdu umožniť prihliadnuť pri rozhodovaní o trovách konania k zvláštnostiam jednotlivých prípadov a má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti. Zo samotnej dikcie ustanovenia vyplýva, že jeho použitie je možné len vo výnimočnom prípade a len, ak sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Úvaha súdu o tom, či sa jedná o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa vychádza z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci.

Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa odvolací súd prihliadal na okolnosti konkrétneho prípadu, a najmä na okolnosti, ktoré viedli navrhovateľa k podaniu návrhu a dôvodov obrany neúspešných odporcov. Dôvody hodné osobitné zreteľa spočívajú predovšetkým v ukrátení odporcov, ktorým neprihlásením zabezpečovacích práv do reštrukturalizácie, tieto zanikli. Aj podľa odvolacieho súdu by bolo v rozpore s dobrými mravmi, ak by vonkoncom neuspokojení veritelia, ktorým zanikli zabezpečovacie práva v prísne formálnom reštrukturalizačnom konaní, boli zaviazaní na náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania preto odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v nadväznosti na ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. a z dôvodu hodného osobitného zreteľa podobne ako súd prvého stupňa náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.